

سه شنبه ۰۱ آذر ۱۳۹۰ - ۰۷:۱۱

سه شنبه ۱ آذر ۲۶ ذی الحجه ۲۲ نوامبر

درگذشت استاد عبدالسلام فیزیکدان و عالم مسلمان پاکستانی در سال ۱۳۷۵ هجری شمسی ...

درگذشت استاد عبدالسلام فیزیکدان و عالم مسلمان پاکستانی در سال ۱۳۷۵ هجری شمسی

استاد عبدالسلام فیزیکدان مسلمان و عالم برجسته پاکستانی در سال ۱۳۷۵ هجری شمسی درگذشت. استاد عبدالسلام علاوه بر تدریس فیزیک نظری در کالج سلطنتی لندن، مدیریت مرکزیین المللی فیزیک نظری در تریست ایتالیا را نیز به عهده داشت. این استاد عالم و مسلمان در سازمان ملل متحد نیز در سمت‌های مختلف انجام وظیفه کرده است. استاد عبدالسلام طی ۴۰ دهه ۲۰ جایزه بین المللی دریافت کرد که مهمترین آنها #۱۷۱؛ جایزه نوبل در رشته فیزیک بشمار می‌رود که به اتفاق دو تن دیگر از دانشمندان آمریکایی آن را دریافت کرد.

رحلت آیت الله شیخ محمد علی اراکی در سال ۱۳۷۳ شمسی

خلاصه‌ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت:

او در ۲۴ جمادی الثانی ۱۳۱۲ هـ ق در اراک دیده به جهان گشود. پدرش شیخ احمد آقا، مشهور به میرزا آقا فراهانی از علمای مشهور آن سامان بود. مادرش نیز از نوادگان امامزاده سید حسن واقف است.

تحصیلات:

وی پس از یادگیری خواندن و نوشتن، در نوجوانی وارد حوزه علمیه اراک شد و مقدمات علوم اسلامی و دروس سطح را در آنجا فراگرفت و تا سال ۱۳۴۰ هـ ق در زادگاه خود مشغول تحصیل بود و برای ادامه تحصیل به قم هجرت نمود و بعد از کسب فیض از محضر بزرگان آن حوزه به مقام شامخ مرجعیت رسید.

اساتید:

شیخ محمد علی اراکی از محضر اساطینی چون: استاد سید جعفر شیشه، سید محمد تقی خوانساری، شیخ محمد باقر اراکی معروف به سلطان آبادی، شیخ آقا نور الدین اراکی و شیخ عبدالکریم حائری یزدی کسب علم نموده است.

تدريس:

شیخ محمد علی اراکی در طول بیش از ۳۵ سال تدریس در حوزه علمیه قم، پیچیده ترین مباحث علمی را با گفتاری شیوا و بیانی رسا مطرح می‌کرد. از ویژگیهای درس ایشان پرهیز از تکرار و زیاده گویی بود. کلام را گزیده و پر معنی اداء می‌کرد. اعتقادشان بر این بود که طالب علم باید قبل از حضور در درس، مطالعه نماید. شیخ محمد علی اراکی پس از وفات سید محمد تقی خوانساری به درخواست شماری از شاگردان او، به تدریس خارج فقه و اصول پرداخت. بسیاری از استادان بر جسته حوزه علمیه قم و مسئولان نظام جمهوری اسلامی سال‌ها از محضر ایشان کسب فیض نمودند.

تألیفات:

مرجع بزرگ تقلید شیعیان در طول عمر پر برکت خویش، کتاب هائی در علم فقه و اصول نوشته اند که آثار ایشان عبارتند از:

1 - تقریرات بحث مرحوم شیخ محمد سلطان العلما اراکی.

2 - تقریرات درس فقه شیخ عبدالکریم حائری.

3 - تقریرات درس اصول فقه شیخ عبدالکریم حائری (3 دوره).

4 - حاشیه بر (درر الاصول) مرحوم شیخ عبدالکریم حائری.

5 - تقریر درس فقه سید محمد تقی خوانساری کتاب الطهارة.

6 - حاشیه العروة الوثقی.

7 - شرح مفصل العروة الوثقی - باب طهارت.

8 - توضیح المسائل.

9 - مناسک حج.

10 - رساله استفتائات.

11 - مقدمه بر تفسیر (القرآن و العقل).

12 - کتاب النکاح و الطلاق.

گفتار بزرگان :

مرحوم حاج احمد شیرازی در مورد ایشان چنین می گوید : خداوند به تو (یعنی به شیخ محمد علی اراکی) سه نعمت بزرگ عنایت کرده که به احدی نداده است : یکی استادی خداوند به شما داده که به احدی نداده (منظورشان مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری بوده است) و نیز یک پدری هم به شما داده است که به احدی نداده، خداوند عیالی به شما داده که به احدی نداده است (از فضل و تقوی).

استاد محمود شاهرخی، از شاعران شهیر انقلاب درباره دیدارش با شیخ محمد علی اراکی می گوید : در خلال شباهی شعر فیضیه به محضر شیخ محمد علی اراکی مشرف شدیم چه دیداری ! سخت بهجهت خیز و عبرت انگیزاً دیدار مردی بزرگ که آثار گذشت زمان بر سیمای مبارکش پدیدار بود و انوار معرفت از پیشانی روشنش ساطع . او مظهر و جلای روحانیت سخت کوش شیعه می باشد. در اتفاقی محقر و ساده تر از ساده ، آن بزرگ را دیدار کردیم که با ضعف مفرط مزاج ، لباس رسمی پوشیده و بر روی چهار پایه ای استقرار یافته بود. پس از به جای آوردن معارفه، آن بزرگ سخنانی مبسوط و ممتع و مواعظی رسا و بلیغ ابراد کرد که همگان را سخت متاثر ساخت، که از غایت شور و تأثیر بیانات ایشان اکثر حاضران اشک از دیدگان جاری ساختند. مکرر به ابیاتی از عارفان صاحبدل، از جمله شیخ شیراز و شیخ شبستری و شیخ بهایی استشهاد و استناد می فرمود و خود می گریست.

خصوصیات اخلاقی :

شیخ محمد علی اراکی به عبادت خیلی اهمیت می داد. قبل از اذان صبح بیدار می شد، و یک جزء قرآن می خواند در ماه رمضان روزانه سه جزء قرآن می خواند. در نافله های شباهی جمعه، در قنوت، دعای کمیل می خواند.

وقتی به ایشان پیشنهاد کردند که نماز جماعت را به خاطر افراد کهنسال و مریض، زیاد طول ندهید. فرمودند : از من پیتر و ضعیف تر، در نماز کسی هست ؟!

او محضر گرم و با صفا، سخنان عالمانه و حکمت آمیز داشت.

مرجعیت :

پس از رحلت حضرت امام (ره) در سال 1409 هـ، بویژه پس از رحلت حضرت آیة الله گلپایگانی (ره) یک حالت خاص در جامعه اسلامی پیش آمد که می‌توان از آن وضع موجود با عبارت خلا مرجعیت متمرکز و جا افتاده تعبیر آورد چون اغلب مجتهدین و مدرسین محترم در شرایط خاص تساوی شان و شهرت قرار داشتند، انتخاب و گزینش یکی و تقدیم یکی بر دیگری خالی از اشکال و عاری از نقص نبود.

جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، بیش از هر نهاد دیگر، مرجعیت ایشان را مطرح ساختند، و بر اساس این گزینش، تبلیغات را آغاز نمودند در پی این اقدام بود که برخی از وزنه‌های علمی حوزه مطالب و گفتگوهایی را انجام دادند.

در این گفتار به برخی از خصوصیات و ویژگیهای معظم له اشاره شده است.

1- حضور علمی و فقاهت تام.

2- تقوی، عدالت و وارستگی.

3- مرجعیت مایه هراس دشمنان و امید دوستان.

4- توحید در ترس : آنکه می‌ترسد و فقط از خدای سبحان می‌ترسد، نظیر امام راحل (ره)

و در زمان غیبت جای امام می‌نشیند و این وصف انبیا و اولیا است ذات اقدس الله در سوره مبارکه احزاب، انبیا و مبلغان الهی و پیام آوران حق را چنین وصف می‌کند.

فعالیت :

اقدامات اجتماعی و سیاسی :

1- مشارکت در تأسیس حوزه علمی قم.

2- اقامه نماز جمعه.

3- امامت جماعت.

4- همگامی با انقلاب اسلامی.

5- حمایت از دفاع مقدس.

6- تأیید و تقویت رهبری بعد از رحلت امام.

7- پیامها در مقاطع حساس.

وفات :

مرحوم شیخ محمد علی اراکی پس از یک قرن و اندی عمر توانم با وارستگی و قداست، در اول آذر ماه سال 1373 هـ. ش مطابق با 1415 هـ. ق با بروز یک عارضه عروقی در بیمارستان شهید رجایی تهران ندای (ارجعی الی ریک) را لبیک گفت و انبوه مقلدان و پیروان خود را در غم و اندوه فرو برد با اعلام خبر ارتحال آن مرجع عالیقدر تمام بلاد ایران اسلامی عزادار شده و یکسره به سوگواری پرداختند و بعد از تشییع با شکوهی پیکر پاک آن فقید فرزانه را در حرم مطهر حضرت معصومه در قم به خاک سپرdenد.

استقلال کشور لبنان در جریان جنگ جهانی دوم در سال 1943 میلادی

در جریان جنگ جهانی دوم در سال 1943 میلادی کشور لبنان به استقلال رسید. لبنان بعد از خروج از سلطنت عثمانی بنابر تصمیم جامعه مللی تحت سپریستی فرانسه قرار گرفت. اما سرانجام فرانسه در سال 1943 میلادی استقلال لبنان را برسمیت شناخت. قابل توجه است که در زمان نفوذ فرانسوی‌ها در لبنان، فاصله طبقاتی میان مسیحیان ثروتمند و عربهای مسلمان بسیار زیاد شده بود. لبنان در خاورمیانه واقع و با سوریه و رژیم اشغالگر صهیونیستی مرز مشترک دارد.

کشور لبنان، به عنوان کوچکترین سرزمین خاورمیانه (پس از بحرین) با 10400 کیلومتر مربع در شمال فلسطین اشغالی، جنوب و غرب سوریه و شرق دریای مدیترانه واقع است. لبنان از دو منطقه کوهستانی تشکیل شده که در میان این دو منطقه دره بقاع واقع شده که دو رودخانه لیتانی و اورننس در آن جریان دارند. این دره مهمترین منطقه کشاورزی لبنان به حساب می‌آید. لبنان تنها کشور خاورمیانه است که فاقد بیابان می‌باشد. آب و هوای آن مدیترانه‌ای کوهستانی می‌باشد.

لبنان سابقه تاریخ زیادی داشته و قدمت آن به دههای قرن قبل می‌رسد. کنعانیان در اواسط هزاره سوم ق.م. وارد این کشور شده و حکومتی را تشکیل دادند. یونانیان این قوم مهاجر را فینیقی نامیدند فینیقی‌ها نخستین امپراتوری بازرگانی جهان را بوجود آورده و پایه‌های اولین تمدن را در این سرزمین بر جای نهاده و خط را اختراع نمودند. در ۵/۵ ق.م. هخامنشیان لبنان را فتح کردند و در سال 64 ق.م. این کشور زیر سلطه روم قرار گرفت و با تسلط روم شرقی (بیزانس) بر آن، مسیحیت رواج پیدا کرده و فرهنگ رومی اوج پیدا کرد. با شکست هراکلیوس فرمانده رومی در عصر خلیفه دوم مسلمین، مسلمانان، این منطقه را به تصرف خویش در آوردند. ابوذر غفاری یکی از بزرگترین صحابه پیغمبر اکرم (ص) که در این سرزمین به حالت تبعید به سر می‌برد در میان مردم جبل عامل که اغلب مسیحی بودند به تبلیغ آئین اسلام پرداخته و بذر اسلام و عشق به دوستان پیامبر را در قلب آنان کاشت و پرورش داد. حکومت دمشق از این حرکت ابوذر عصبانی و او را به بیابان ربه تبعید نمود. از قرن هفتم مسیحیان مارونی به لبنان روی آوردند. و در ارتفاعات شمالی سکنی گزیدند. در اواخر قرن یازدهم، لبنان همراه بسیاری از نقاط این ناحیه جزو قلمرو مسیحیان گردید. با وجود آنکه صلاح الدین ایوبی منطقه را تماماً از وجود صلیبی‌ها پاک نمود، تعدادی از دستجات صلیبی در کوههای لبنان، سوریه و فلسطین باقی مانده که بعداً تشنجهای زیادی در منطقه بوجود آوردند. با وجود آنکه اکثر نیروهای صلاح الدین ایوبی از شیعیان بودند از دلاوری آنان نگران شده و پس از پیروزی بر مسیحیان، به قتل عام آنان پرداخت.

در زمان سلطه عثمانیان، احمد پاشا جزار که از سوی دولت عثمانی فرمانروای شهر عکاء بود، چندین بار به شیعیان حمله کرد تا آنان را شکست داد و جبل عامل را زیر نفوذ خود گرفت. وی پس از پیروزی بر شیعیان فرمان قتل عام آنان را صادر کرد و دستور داد همه کتابهای شیعه را به پایخته برد و بسوزانند، مدت یک هفته حمامها و نانوائی‌های شهر عکاء با کتابهای علمای شیعه می‌سوزخندند. شهید اول و شهید ثانی از علمای این خطه هستند که توسط حکومت وقت شام، به شهادت رسیدند.

در سال 1843 م دربار عثمانی تحت فشار دول بزرگ، لبنان را به دو قائم مقام از میان فئودالهای بزرگ سپرد یکی مسیحی به قائم مقامی مارونی‌ها و دیگری دروزی که این اقدام اوضاع لبنان را آشفته تر کرد و درگیریهای خونینی را بین دروزی‌ها و مارونیها پدید آورد. منازعات مذکور و بخصوص قتل عام مسیحیان مارونی توسط دروزی‌ها در سال 1860 م موجب آن شد که ناپلئون سوم امپراتور فرانسه آن را دستاویز قرار داده و به بانه کمک به مسیحیان، مستقیماً در لبنان مداخله نماید. در سال 1923 م جامعه ملل، سوریه و لبنان را تحت قیومیت فرانسه قرار داد. سرانجام در سال 1945 م با استقلال این کشور موافقت شد و لبنان عضو سازمان ملل متحد گردید اما دست پروردگار فرانسوی یعنی مارونی‌ها حکومت این کشور را در دست گرفتند و چون قانون اساسی لبنان که در سال 1926 م از قانون اساسی فرانسه اقتباس گردید به مردمان این کشور به صورت مجموعه‌ای از طوایف می‌نگرد، آزادی و مساوات در لبنان مورد مخاطره قرار گرفت. بر طرق این قانون رئیس مجلس از شیعیان انتخاب می‌شود که ناگزیر است توازن طایفه‌ای حاکم در مجلس و حکومت را رعایت کند، در واقع این فرد تابع شخص رئیس جمهور است.

در پی جنگ 1948 م گروهی از آوارگان فلسطینی به جنوب لبنان آمدند و در همین سال قوای صهیونیستی 14 روستای این کشور را در منطقه جبل عامل تصرف نمودند. در این جنگ 2000 نفر از شیعیان لبنان به شهادت رسیده و 75٪ روستاهای آنان در این نبرد هفت روزه ویران می‌گردد.

در سال 1958 م که فالانژهای لبنان به قدرت زیادی دست یافته و مسیحیان از 66 کرسی 55 کرسی را به خود اختصاص دادند جنبش‌های مردمی شدت یافت و کامیل شمعون رئیس جمهور وقت که موقعیت خود و فالانژها را در خطر دید طی پیامی از آمریکا خواست تا به مداخله نظامی در لبنان اقدام کند که در 15 ژوئیه 1958، 14300 تفنگدار آمریکائی وارد بیروت شده و به سرکوبی شدید تظاهر کنندگان پرداختند. از زمان استقرار فلسطینی‌ها در لبنان حملات اسرائیل غاصب بر این کشور فزونی گرفت و در تهاجم‌های متواتی آن، تعداد زیادی کشته و مجروح گشته و نقاط مسکونی و مراکز تجاری و صنعتی قابل توجهی ویران گشته است. در سال 1978 م اسرائیل جنوب لبنان را تا رودخانه لیتانی اشغال نمود که پس از چندی عقب نشینی نمود و از آن پس این سوئیس خاورمیانه هگز

روی آرامش را ندید زیرا از یک طرف انبوه هواپیماهای اسرائیلی محموله های مرگبار را به طور گستردگی بر سر مردم فرو می ریخت و توپخانه های آنها از راه دریا و خشکی بیروت را هدف گرفته و بمبهای فسفری و خوش ای سینه زنان و کودکان و پیرمردان را بدون هیچ ترحم و انسانیتی آماد خود قرار می دهد، و از سوی دیگر فالانزها عده ای را زنده زنده در آتش سورانیده و با بمب گذاری، ترور و شکنجه آرامش را از مسلمین و بخصوص شیعیان گرفته اند.

در سال 1982 م اسرائیل با نیروهای زیاد و سلاحهای بی شمار جنوب لبنان را مورد حمله شدید قرار داد این تهاجم وضع اسف انگیز و توام با فاجعه برای آورادگان فلسطینی که در جنوب لبنان مستقر بودند پدید آورد اوضاع برای جنگجویان محاصره شده بسیار سخت و پیچیده گردید.

مرکز لبنان شهر بیروت و دیگر شهرهای آن: طرابلس، جبيل، صيدا، صور، زحله و بعلبك است. منطقه جبل عامل با فلسطین و قدس رابطه دارد و محل نزول وحی بر پیامبران می باشد و در هر گوشه از آن مرقد پیامبر دیده می شود. شیخ بهاء الدین عاملی از داشمندان شیعه است که در عصر صفوی به ایران آمد. در قرن یازدهم میلادی عده زیادی از شیعیان به لبنان کوچیده و در آنجا سکنی گزیدند از آن جمله آل عمران در طرابلس و آل عامله در جنوب لبنان و گروهی نیز در بعلبك بیروت و جبيل اقامت یافتدند.

در لبنان ۳/۵ میلیون نفر زندگی می کنند که ۰/۸۵ در کانونهای شهری هستند رشد جمعیت ۰/۲/۴ و تراکم نسبی آن ۲۸۶/۵ در کیلومتر مربع است. مردم آن اغلب از نژاد تیره سامي بوده و از ۱۶ فرقه مذهبی آن ۰/۶۲ مسلمان هستند شیعیان اکثر در جبل عامل ، صور شرق بعلبك اطراف بیروت و کوهستانهای شامل سکونت دارند در وزی ها که پیرامون مذهب اسماعیلیه هستند و مکتب آنها در اوایل قرن یازدهم توسط محمد درزی پایه ریزی شده به ۴۰۰۰۰۰ نفر بالغ می گردند که در جبل لبنان، کوههای شوف مناطق راشیا زندگی می کنند. اهل تسنن که به نیم میلیون نفر می رساند در شمال لبنان بوده و از ناسیونالیسم عربی حمایت می کنند.

مسیحیان که قدرت نظامی، سیاسی لبنان را در اختیار دارند شامل طایفه های مارونی کاتولیک، ارتدوکس و ارمنی هستند. گروههای کوچکی چون یهودیان، سریانی ها و نسطوریان نیز در این کشور زندگی می کنند.

بیان گذار شیعه در لبنان ابوذر غفاری است. بدنیال استقلال لبنان، رهبری شیعیان به عهده سید عبد الحسین شرف الدین بود. این مجاهد بزرگ شیعه که خود نمونه ای از تقاو و علم و مجاهدت بود در مدت پنجاه سال اقامت در شهر صور، مدام در تبلیغ فرهنگ ائمه و اتحاد مسلمین کوشید وی مردم را به نقشه های استعمار واقف ساخت و آنان را به مبارزه با طاغوت دعوت نمود. فرانسوی ها برای انتقام از این عالم شیعی، کتابخانه اش را در شهر صور به آتش کشیدند و در صدد دستگیری ایشان بودند اما مردم خشمگین جبل عامل که به شهر صور آمده بودند فرانسویان را از این تصمیم خود منصرف نمودند.

سید شرف الدین در بستر بیماری وصیت می کند که مردم بعد از وی، امام موسی صدر را که در قم تحصیل می کند برای رهبری بیاورند و خود در سال ۱۹۵۶ م فوت می کند. سرانجام برای تحقق وصیت این عالم و با تأکید حضرت آیت الله العظمی بروجردی(ره)، امام موسی صدر در اوخر سال ۱۹۵۹ م به لبنان می رود با تلاشها وی در سال ۱۹۶۹ م مجلس اعلای اسلامی شیعیان بوجود آمد که پارلمان لبنان آن را تصویب نمود. این حرکت باعث شد که شیعیان احساس هویت و شخصیت کنند.

از سوی دیگر برای متشكل شدن جوانان لبنان با همکاری امام موسی صدر و دکتر مصطفی چمران حرکت المحرومین و جنبش امل بوجود آمد. با پیروزی انقلاب اسلامی، شیعیان لبنان فرصت مناسبی برای ابراز عقیده یافتند. دشمنان که مشاهده کردن ممکن است امام موسی صدر با الهام از این انقلاب و کلام نافذ خود، دنباله رسالت امام خمینی(ره) را در لبنان پیاده کند، رهبر شیعیان را از آنان گرفتند. شهید شیخ راغب حرب درباره تاثیر انقلاب اسلامی بر لبنان می گوید:

#ما زمانی در حال ترس و اضطراب از حمله و تعرض دشمن به سر می بردیم ولی اکنون در پرتو انقلاب اسلامی ایران، این دشمن است که از ما و اسلام بوحشت افتاده است.

از اثرات انقلاب اسلامی بر لبنان این بود که ماهیت رهبران محافظه کار را آشکار نمود و حزب الله لبنان به عنوان مظهر انقلاب اسلامی قلمداد شد. حزب الله بدنیال تجاوز نیروهای اسرائیلی در سال ۱۹۸۲ م در شرق لبنان بوجود آمد. علامه سید محمد حسین فضل الله رهبر قبل حزب الله می گوید:

#تولد حزب الله در لبنان بخشی از مبارزه سراسری اسلامی است و سازمانی است که از مفاهیم اسلامی زائیده شده است

بر خلاف آنکه لبنان فاقد مواد اولیه می باشد و در آشوب و جنگ داخلی می سوزد و مدام مورد تجاوز غاصبین صهیونیستی قرار می گیرد اما در توسعه اقتصادی از کشورهای مجاور موفق تر بوده است. در این کشور ۲۵۰۰ کارخانه وجود دارد. جنگلهای بادام و زیتون

اطراف بیروت و سواحل، چشم اندازهای زیبائی بوجود آورده که بر جاذبه توریستی این کشور افزوده است بنحوی که در سال 1975 محدود 250 میلیون دلار از طریق جهانگردی در آمد داشت که 20 درصد در آمد ملی را تشکیل می‌داد. تا قبل از جنگ داخلی لبنان از قطب‌های تجاری بود بطوریکه روزانه 120 کشتی در سواحل بیروت در انتظار تخلیه بارهای خود بودند. لبنان دو پالایشگاه مهم نفت در شمال و جنوب دارد. در نواحی ساحل و دره‌های اطراف آن، انواع میوه از جمله سیب، موز، زیتون و مرکبات با کیفیت بالا بدست می‌آید. در دره بقاع پنه و غلات تولید می‌شود. واحد پول لبنان لیره (پوند) لبنان است.

اختراع گرامافون در سال 1877 میلادی

توماس ادیسون مخترع برق گرامافون را در سال 1877 میلادی اختراع کرد. گرامافون ادیسون ازیک استوانه با پوشش نازکی از قلع ساخته شده بود که با کمک دست به چرخش درمی‌آمد. به هنگام صحبت درلوله استوانه ای شکل عملیاتی در آن صورت می‌گرفت و درنتیجه ارتعاشهای مکانیکی صدا ضبط می‌شد. ادیسون برای اختراع گرامافون 7 سال آزمایش و تحقیق کرد.